

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Quando pluralitas vxoru[m] licita fuerit, vel illicita?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

animo nunquam consensisse; cūm tamen matrimonium sit matrīus contrahentium consensus; ac proinde non coniungat, q̄ inuitos coniungit; & fīlius consensus sit, in foro conscientia nullus. Quare, tamē si in foro extero, juxta præsumptione & verba data, procedatur; tamen, vt malitia suæ mantelum oppendant, Confessario dicunt, se seriam voluntatem non habuisse. Alias aiunt, se ebrios fuisse, cūm annulum darent, intrchorreas, & ad matrimonium ineundum se obligarent; aut per

Sanch. lib. 2.
disp. 34. lib. 7.
disp. 18. lib. 15.
de jurisdict. omnium iudicium. l. 8.
& 9. c. de jurisdict. & paci. ignorantia.
Reg. 117. ff. de reg. juris.

sonam, cum qua contraxerant, non sciuisse, quæ esset; adoresque voluntatem rem incognitam non appetissse. Siquidem rāntis nullus est consensus. Quid dicam de ijs, quæ viros ut frigidos, aut nimis calidos, aut maleficio vincētos falso accusant. Multa talia inquirunt à doctis coniugij impedimenta, & obces, quæ cuperent impediri, aut qui aliam habere vxorem malent, quām suam. Ut enim viam sibi faciant ad illicita, ea quæ verè impedit, sibi adesse fingunt, *ad excusandas excusationes in peccatis*: Sic Domino concordiam amanti repugnant servis, quod Deus coniunxit, homo audet separare: sic color quæritur, ne causa deesse videatur.

II.

Gen. 6.
Gen. 29. & 30.
1. Reg. 1.

Sanch. lib. 7.
disp. 80. n. 15.

Gen. 4.
Gen. 2.

Quin sunt viri feminæque, qui, nullo prætextu quæsito, coniuges mutant, sicut chartas lusorias; & quoties in alias terras migrant, alios querunt tori consortes. A diluvio ad Chistum usque haud illicitam fuisse polygamiam ostendunt exempla virorum, in diuinis litteris, laudatorum. Abraham Sarah habuit, & Agar. Iacob Liam & Rachel, Balaam & Zelpham. Helcana Annam & Phenennam. Moyses Mariam & Aethiopissam. Quin & Esther Assuero nupsit, jam antē pluribus coniugijs implicito. Nimirum, ob communem humani generis multiplicationem; id concedebatur viris quidem, non autem feminis, ne proles confusione seeminū destrueretur, aut incesto patre à nemine curaretur, multarumq; causa esset discordanterum. Nunc autem ne viris quidem conceditur; vt in sequente primo instituti matrimonij tempore, usque ad diluvium, concessum fuisse, ex eo apparet, quod nemo tunc, præter impium Lamech, legatur simul plures vxores habuisse; juxta illud: Erat duo in carne una, Tamē si enim etiam tunc, & quidem maxime

necessaria erat hominum multiplicatio, alia tamen ratione consulebatur illi, per longam hominum vitam, qua efficiebatur, ut ab eodem progenitore videri possent. *Et nati natorum, & qui ab illis nascerentur.* Poterat enim vrique unus sexcentis, septingentis, nongentis annis, plures gignere; quām cum hominum senectus octoginta annis circumscriberetur. Quod autem tunc longæua ætas; quod à diluvio vxorum pluralitas faciebat; iam compensat ipsa mortalium multitudo: aiuntque nonnulli Doctores, posituā Matrimonij institutione supposita, juri naturæ polygamiam repugnare, neque in ullius potestate esse; ut plures simul ducat vxores: eò quod contractus circa rē, in quam neuter contrahens jus habet, jure naturæ sit nullus. Hinc inter dirimentia Matrimonij impedimenta numerantur *Ligamen, seu vinculum matrimoniale, quo uterq; coniux alteri sic alligatus est, ut, eo superstite, cum alio valide contrahere non posse.* Qua de caussa & Paulus scribit, mulierem, que sub viro est, esse Rom. 7.
legi alligatum. Hoc jus naturæ, quia posituam Dei legem supponit, ab Ethnicis potuit ignorari: potuitque, in eo, mutatā materia, per submotionem circumstantiæ, malitiam in rem alioqui honestam, aut indifferentem refudentis, Deus impropiè dispensare, quod & fecit ad tempus; nempe à diluvio, usque ad Euangelium. Nunc autem non dispensat. Dispensat tamen scelerata hominum audacia, ob hoc ipsum digna venire in milles Labyrinthos. E quibus tamen ipsis, quām clementer eos benignum Numen educat, si resipiscant, accipe historiam, quam eximius ille SS. Theologiæ Doctor & Professor, qui, tempore Concilij Constantiensis & Basiliensis, floruit, his ipsis verbis memorat, præfatione illa præmissa: *Rem gestam, infra octo annorum spacia, me teste noueris.*

Est in diœcesi Basiliensi hodie femina Deo dévota, parperibus larga, quia plena operibus misericordia, secundum faculum non infirmi status, sed cuidam viro juncta matrimonialiter modis iam dicendis. Hac, quia pulchra fuit, in sue juuentutis tempore, & sub nullius regimine, ab multorum virorum astutys, velut ab ursis formica deuorata est: nam ultra, quām credi potest, miserabiliter animam perdidit, diversis & incompatibilibus matrimonij contractibus, propedi-

Matth. 19. 8.
de diuortijs
c. 3. de sponsa
duorum &
Trid. sess. 24.
can. 2.

Sanch I. 7. d.
7. n. 8. Bonac.
q. 3. p. 13. n. 3.
Con. d. 26.
n. 25. contr.
Val. d. 10.
q. 1. p. 3.

III.
Ioan. Nyder.
lib. 2. Formicarij c. 3.